

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/30/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115201755
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115201755.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Fridrichom Paľkom, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Návrh na prerušenie konania zamieťa.
- II. Súd žalobu zamieťa.
- III. Náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7C 164/2012 - 52 zo dňa 7. Apríla 2014 súd žalobu žalobcu zamietol, veci pôvodne vedené na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C 224/2012, 5C 225/2012, 5C 226/2012, 5C 227/2012, 5C 229/2012 vylúčil na samostatné konanie a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Veci pôvodne vedenej pod sp. zn. 5C 225/2012 na Okresnom súde Humenné bola v novom konaní pridelená sp. zn. 7C 30/2015.

Žalovaná sa k žalobe žalobcu vyjadrila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 26. Marca 2015 v ktorom žalobu žalobcu žiadala v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Mala za to, že neboli splnené procesné podmienky na uplatnenie tohto nároku. Zároveň mala za to, že zamietnutím návrhu na udelenie poverenia nedošlo k vzniku prietahov v konaní. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom. Táto podmienka nepochybne nebola v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky a rozhodnúť či rozhodcovská doložka vydaná rozhodcovským súdom nevedla k odňatiu práva spotrebiteľa na ochranu.

Súd si vyžiadal z Okresného súdu Humenné exekučný spis z ktorého zistil nasledujúce skutočnosti:

Dňa 23. Decembra 2010 bola exekučného súdu Okresnému súdu Humenné doručená žiadosť oprávneného spoločnosti POHOTOVOSTĚ s. r. o. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K návrhu oprávnený predložil Zápisnicu spísanú pred exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým dňa 25.10.2010, Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08363/10 zo dňa 16. Septembra 2010, Zmluvu

o úvere zo dňa 2. Decembra 2009 a zmenku zo dňa 2. Decembra 2009. Výzvou zo dňa 3.1.2011 vyzval exekučný súd žalobcu ako oprávneného, aby súdu uviedol na aký účel použila povinná finančné prostriedky. Žalobca odpovedal v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 27. Januára 2011, v ktorom uviedol, že o tom ako dlžník použije finančné prostriedky nemá vedomosť. Uznesením Okresného súdu Humenné č. k. 6Er 1115/2010 - 18 zo dňa 21.6.2011 súd žiadosť oprávneného o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie zamietol, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.7.2012. Súd považoval dojednanú rozhodcovskú doložku a konanie pred rozhodcovským súdom za to, že vo svojom dôsledku viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytuje Občiansky zákonník ako aj Smernica rady č. 93/13/EHS. Rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 6Er 1115/2010 - 41 zo dňa 19. Marca 2013 súd exekúciu zastavil postupom podľa § 44 ods. 2 a 3 Exekučného poriadku, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2013.

Žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Humenné dňa 27. Septembra 2012 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu vo výške 830,32 eur a nemajetkovú ujmu vo výške 166,06 eur. Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že exekučný súd nerozhodol v zákonom stanovenej lehote o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, rozhodol až dňa 19.7.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelení poverenia. K rozhodnutiu o žiadosti tak došlo po stanovenej lehote a pri omeškaní viac ako 267 dní. Majetkovú škodu odôvodnil ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy tú požadoval vo výške 20 % z uplatnenej istiny ako hodnotu majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou.

Na preukázanie majetkovej škody žalobca súdu predložil Znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znaleckým ústavom, z ktorého vyplýva majetková škoda vo výške mzdových nákladov 4,15 eur, náklady na tlač 5,31, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur, náklady na poštovné 3,01 eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur, spolu suma 30,76 eur a pri žalobe o zmene exekútora mzdové náklady 5,07 eur, náklady na tlač 5,31 eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86 eur, náklady na poštovné 3,01 eur a náklady na telekomunikačné služby 4,43 eur, spolu majetková škoda 31,68 eur.

Rovnako bol súdu predložený Znalecký posudok č. 1/2013 znalca doc. JUDr. PhDr. Miroslava Slašťana, PhD., z ktorého záverov vyplýva, že jednotlivé záväzné pramene práva Európskej únie a súvisiace nezáväzné pramene práva EÚ, ktoré obsahujú alebo odkazujú na ustanovenia o rozhodcovskom konaní v spotrebiteľských sporoch, vrátane súvisiacej judikatúry súdneho dvora EÚ k 1.7.2013 neobsahujú výslovný zákaz rozhodcovského konania v spotrebiteľských sporoch, to znamená právo EÚ všeobecne a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní.

Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 2.7.2015 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí termín vzali na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní dňa 27.4.2015. Svoju neprítomnosť na tomto pojednávaní písomne neospravedlnili, pojednávanie z dôležitého dôvodu nežiadali odročiť. Na súdom nariadené pojednávanie sa neustanovila žalovaná, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 26. Júna 2015, v ktorom súhlasila s prejednaním a rozhodnutím veci v jej neprítomnosti. Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 19 ods. 3 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 41 ods. 2 písm. i) Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade iných vykonateľných rozhodnutí a schválených zmliev, ktorých výkon pripúšťa zákon.

Podľa § 44 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma.

Žalobca si v tomto konaní uplatňuje náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy majúcej za to, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Humenné došlo k prieťahom v konaní. Žalobca mal za to, že exekučný súd rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej lehote 15 dní.

Je potrebné zdôrazniť, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánov verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. V praxi sa vychádza z toho, že ide o prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci, než rozhodnutím.

Nesprávnym úradným postupom je tak činnosť, spojená s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri nej, alebo v dôsledku dôjde k porušeniu pravidiel, predpísaných právnou normou, pre konanie orgánu verejnej moci, alebo k porušeniu poriadku, určeného povahou a funkciou postupu. Uvedené ustanovenie zakladá objektívnu zodpovednosť štátu (bez ohľadu na zavinenie), ktorá predpokladá splnenie súčasne troch podmienok, a to nesprávny úradný postup príslušného orgánu verejnej moci, vznik škody poškodenému a príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sa neviaže na vydanie rozhodnutia v predpísanom konaní a s rozhodovaním buď vôbec nemusí súvisieť, alebo naopak ide o taký postup v konaní, smerujúci síce k vydaniu rozhodnutia, ktorý sa však bezprostredne v obsahu rozhodnutia neodrazí.

Úradný postup nie je možné spravidla upraviť natoľko detailne, aby pokrýval všetky predpísané dielčie kroky, ktoré je potrebné v rámci výkonu právomoci uskutočniť. Správnosť úradného postupu musí byť hodnotená i hľadiskom účelu, ku ktorému dosiahnutiu postup orgánu verejnej moci smeruje.

Vychádzajúc z uvedeného, súd považoval žalobu žalobcu v celom rozsahu za nedôvodnú.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu Okresného súdu Humenné súd zistil, že exekučný súd rozhodoval v uvedenej veci o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

V sporovom konaní, ktoré je ovládané zásadou dispozičnou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok nie je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti so žalobným petitom, je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je predmetom konania.

Žalobca odvodzoval svoj nárok na zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z nesprávneho úradného postupu, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Humenné v exekučnom konaní, keď nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Podľa skutkových okolností, uvedených v žalobe tak malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu v čase od začatia exekučného konania až do vydania rozhodnutia o žiadosti súdneho exekútora.

Súd mal za to, že v uvedenom exekučnom konaní nedošlo k prieťahom v konaní, keď súd rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 15 dní a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd uvádza, že v rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh samotného rozhodcovského konania.

Exekučný poriadok určuje lehotu na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, nie na vydanie iného rozhodnutia o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V prípade, ak má súd za to, že nie je zákonný dôvod na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietne, pričom súd zdôrazňuje, že takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché, pre ktoré by bola určená 15 dňová lehota. Pre rozhodnutie súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zákonná lehota neexistuje, teda nemožno konštatovať, že v prejednávanej veci nebola dodržaná lehota na vydanie rozhodnutia, keďže zákon v čase podania návrhu na súd lehotu neurčoval, zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úpravu, najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Nepochybne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdneho exekútora bolo v exekučnom konaní rozhodnuté.

Súd opätovne zdôrazňuje, že podľa jeho názoru citované ustanovenia exekučného poriadku stanovujú lehotu pre exekučný súd, iba na rozhodnutie súdu o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Na rozhodnutie súdu o zamietnutí takejto žiadosti podľa názoru súdu neexistuje zákonom stanovená lehota 15 dní.

Pokiaľ ide o uplatnenie majetkovej škody, ktorú si žalobca špecifikoval v tejto žalobe ako náhradu istiny, titulom založenia prekážky rozhodnutej veci, na ktorú má súd prihliadať ex offo, žalobca túto majetkovú škodu definoval ako náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemôže preto nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny s príslušenstvom zo strany exekučného súdu. Žalobca mal za to, že exekučný súd tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez plnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným, odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej zmluvy o úvere. Na jednej strane totižto existuje právne relevantný exekučný titul, a to rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty, podľa § 41 zákona o rozhodcovskom konaní, chýbajúci subjektívny prvok, ktorý vyvolá právne účinky, avšak je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný, na druhej strane nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie, požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci tvorí neodstrániteľnú vadu konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo.

Pokiaľ ide o vytýkaný nesprávny úradný postup v preskúmaní práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a s tým uplatnenú námietku veci rozhodnutej res iudicata, k tomu súd poukazuje na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd nezaobera vecnou správnosťou exekučného titulu, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc, a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť -rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória i súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné - paakt), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ

to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov. Okrem toho tento výklad možno podporiť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručené článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je uplatňovaný nejaký nárok.

Súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, z dôvodu nepreukázania nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázania vzniku škody, chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Rovnako nevzal do úvahy predložené znalecké posudky, nakoľko mal za to, že v tomto konaní vôbec nie sú splnené podmienky zodpovednosti štátu za vzniknutú škodu.

Žalobca požiadal súd o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C 6/2010. Žiadal, aby súd toto konanie prerušil a to do zodpovedania otázok Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach. Svoju žiadosť o prerušenie konania odôvodnil tou skutočnosťou, že zodpovedanie prejudiciálnych otázok má zásadný význam pre toto konanie, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu.

Súd návrh žalobcu na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7C 6/2010 v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky), slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriaďiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O. s. p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu.

Súd je názoru, že rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O. s. p., t. j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov).

Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v danom prípade podmienky na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. splnené nie sú. Súd nevidel dôvod prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pod sp. zn. 7C 6/2010.

Súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, z dôvodu nepreukázania nesprávneho úradného postupu, reálne nepreukázania vzniku škody, chýbajúcej príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní bol v celom rozsahu žalobca neúspešný, je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. Vzhľadom na to, že z obsahu spisu nevyplývajú žiadne trovy žalovaného, súd náhradu trov konania účastníkom nepriznal a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.